



Lag om ändring i lagen (1988:950) om kulturminnen m.m.;

SFS 2005:301

Utkom från trycket
den 31 maj 2005

utfärdad den 19 maj 2005.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 2 kap. 22 a § lagen (1988:950) om kulturminnen m.m. skall ha följande lydelse.

2 kap.

22 a §² Fornfynd som varit föremål för brott enligt detta kapitel, och som inte enligt 4 § första stycket ändå skall tillfalla staten, skall förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt. I stället för fornfyndet får dess värde förklaras förverkat. Även annat utbyte av ett sådant brott skall förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt. Detsamma gäller vad någon har tagit emot som ersättning för kostnader i samband med ett sådant brott, eller värdet av det mottagna, om mottagandet utgör brott enligt detta kapitel.

Metallsökare som har använts vid brott enligt detta kapitel skall förklaras förverkad, om det inte är uppenbart oskäligt.

Utöver vad som sägs i andra stycket får egendom som har använts som hjälpmedel vid brott enligt detta kapitel förklaras förverkad, om det behövs för att förebygga brott eller det finns andra särskilda skäl till det. Detsamma gäller egendom som varit avsedd att användas som hjälpmedel vid brott enligt detta kapitel, om brottet har fullbordats eller om förfarandet har utgjort ett straffbart försök eller en straffbar förberedelse. I stället för egendomen får dess värde förklaras förverkat.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005.

På regeringens vägnar

LENA HALLENGREN

Knut Weibull
(Utbildnings- och kultur-
departementet)

¹ Prop. 2004/05:135, bet. 2004/05:JuU31, rskr. 2004/05:237.

² Senaste lydelse 1991:474.

